

[Erik Andersen.]

bl. a. om, at det stigende antal mellemteknikere inden for konsulentvirksomheden opnår samme status som konsulenter og assistenter med agronomuddannelse for så vidt angår muligheden for tilskud til efteruddannelse. Endvidere får landbrugsministeren nu mulighed for at begrænse antallet af ansatte.

Det nye kapitel 2 er en bemyndigelseslov, som bemyndiger landbrugsministeren til at fastsætte regler for den erhvervs- og samfundsmæssige vejledningsvirksomhed og godtgøre rimelige udgifter til etablering og til den nødvendige uddannelse. Jeg har med en vis tilfredshed bemærket, at man indledningsvis vil nøjes med et meget begrænset antal heltidsansatte konsulenter, nemlig 4, og derudover 100 deltidansatte, som skal klare opgaven ved siden af deres øvrige konsulentarbejde.

Statens samlede udgifter vil i det første år andrage godt 1 mill. kr. og herefter i de følgende finansår ca. ½ mill. kr., hvoraf FEO-GA-fonden vil refundere 14.000 kr. pr. heltidsansat og 8.500 kr. pr. uddannelse.

Også vedrørende dette lovforslag kan landbrugsministeren naturligvis regne med vores velvillige medvirken.

Jeppe Kristensen (V):

Det er 4 år siden, lovgivningen på dette område påbegyndtes. I loven af 1971 står der, at den skal optages til revision igen i folketingsåret 1973-74, sådan at indhøstede erfaringer — gode eller dårlige — kan indpasses i loven.

Ser man på det foreliggende lovforslags 1. kapitel, må man vist sige, at det grundlæggende arbejde, der blev udført i 1971, blev gjort godt. Landbrugsministeren har ikke fundet anledning til væsentlige ændringer, og det må tydes derhen, for det første at de økonomiske forpligtelser for det offentlige har været rimelige, for det andet at forbrugerne af loven har kunnet leve med den, og for det tredje at de betænkeligheder, der kom frem ved diskussionen om loven i 1971 med hensyn til en fortsat rationalisering af konsulentarbejdet i landbruget, er gjort til skamme.

De væsentligste ændringer i den foreliggende lovs 1. kapitel er § 2, stk. 2, hvorefter landbrugsministeren bemyndiges til at fastsætte begrænsning i antallet af konsulenter

og assistenter, til hvilke der kan ydes tilskud. Hvis landbrugsministeren er indstillet på, at de ansættende organisationer tages med på råd desangående, har vi i venstre ingen indvendinger herimod. Tanken bag denne bemyndigelse er, at man vil have hånd i hanke med det offentliges udgifter til denne lov. Men jeg vil dog gerne sige, at udgifterne, som de ansættende organisationer selv må afholde, er så store, at man ikke fristes til et overforbrug, tværtimod. Loven er bygget op på princippet hjælp til selvhjælp.

Fra venstres side er vi også tilfredse med den ajourføring, der er i tilskuddene til kørselsudgifter og til efteruddannelse af såvel konsulenter som assistenter og mellemteknikere.

Med hensyn til omkostningerne ved lovens første afsnit vil jeg gerne anføre, at de skal ses i relation til effektivitetsforbedringerne, som samarbejdet mellem landmand og konsulent medfører. Ved drøftelserne af lovforslaget i 1971 anførte man, at effektivitetsforbedringerne pr. år drejede sig om ca. 1,5 pct. af landbrugets produktionsværdi. Hvis det stadig væk holder stik, er der for mig ingen tvivl om, at selv den ret store udgift på 97,5 mill. kr. til formålet er givet vel ud.

Dernæst vil jeg gerne understrege, at skal man stille dansk landbrug lige med andre landes landbrug, som vi skal konkurrere med, så er det nødvendigt at opretholde dette tilskud. I andre lande betaler staten konsulentordningerne, og så er de 70 pct. til lønninger, som der betales her, plus tilskud til kørselsomkostninger osv., en beskedent udgift for det offentlige at afholde.

Med hensyn til lovforslagets 2. kapitel vil jeg gerne sige, at det er en konsekvens af Danmarks tilslutning til EF og vedtagelsen af Rådsdirektiv nr. 72 af 1972 om erhvervs- og samfundsmæssig vejledningsvirksomhed for personer beskæftiget i jordbrugserhvervet. Det er noget nyt, vi her er inde på, og derfor er jeg glad for, at man tager så forsigtigt på det i lovforslaget, som man gør. Men jeg vil gerne sige, at vi stadig væk har visse betænkeligheder med de 4 heltidsansatte konsulenter, som man har med i forslaget, og vi vil gerne se på det spørgsmål under udvalgsarbejdet. De 100 deltidskonsulenter, som er med i forslaget også, er ansat i